červen 2021

BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

2/2021 ročník 15

Milí žáci, vážení rodiče,
přejeme vám krásné prožití prázdnin. Ať jsou plné slunce, dobré nálady a nezapomenutelných zážitků.
Přejme si, abychom se v září sešli již v běžném, pro nás tak vzácném režimu.

Vaše Buňka

Eko zprávičky z naší školičky

Obhájili jsme titul Ekoškoly!

Ekoškola v Povrlech opět obhájila svůj titul. Platný je nyní do června roku 2024. Jsme rádi, že se nám to povedlo. Nyní se již 3 zástupci ekotýmu připravují na oficiální předání titulu v Praze na Staroměstské radnici. Moc se na to těšíme. O tomto zážitku a celém průběhu ocenění vás budeme informovat v příští Buňce. :)

Lesní brigáda

Brigáda se konala v pátek 4. 6., v průběhu vyučování. Na rekultivaci lesa se podíleli osmáci a deváťáci. Ráno jsme se sešli v 8:15 u hlavní brány a šli jsme směrem k přehradě. Tam si nás vyzvedl pan Málek a pokračovali jsme směrem k hájovně. Když už jsme byli kousek od lesa, říkal nám, co budeme dělat. Cílem bylo odhrnout klacky z cesty, a jen to dořekl, šli jsme do práce. Cesta byla strmá, neuklizená, no zkráceně bylo tam hooodně klacků, které musely jít pryč z cesty. Rozdělili jsme se do dvou skupin. Jedna byla nahoře a druhá byla dole. Všichni jsme pracovali dobře (někdy i bez přestávky). Učitelky samozřejmě také pracovaly. Když už bylo hotovo, mohli jsme si za odměnu upéct buřtíky (byly moc dobré). Když jsme snědli buřty, dostali jsme pochvalu a klíčenku jako dárek. Pak jsme šli směrem ke škole, a tam jsme se rozloučili.

Za mě to byla dobrá zkušenost, doporučuji všem, aby si to vyzkoušeli, není to sranda. Pokud by to někoho bavilo, může to dělat i jako placenou letní brigádu.

Eda Bureš

Při sběru jsme zjistili, že se v krabicích objevuje velké množství knih. Prosíme vás, pokud se chcete svých knih zbavit, přineste je přímo do školy. Nedávejte je do sběru. Ve škole je probereme a zkusíme jim najít nové využití. Knihy mohou přijít do školní knihovny, do družiny, do školky, nebo můžeme uspořádat burzu knih. Ve sběru jich je škoda.

PROSBA

Pohled na rok 2020-2021

Rok 2020 nezačal úplně nejlépe. V březnu nás poslali domů se slovy: „Máte týdenní prázdniny.“ Týdenní prázdniny to opravdu nebyly. Po několika dnech doma nám učitelé poslali rozvrh on-line hodin a pár úkolů. Byla to první karanténa, nazvala bych to “polo-prázdniny”.

Peklo začalo po letních prázdninách. Učitelé nám začali posílat spoustu úkolů a dávat on-line hodiny v ranních hodinách. Byly marné naděje, že to skončí. Neskončilo. Všichni průběžně sledovali informace o covidu u známého politika Dominika Feriho. Postupem času si většina z nás začala na on-line výuku zvykat. Ale najednou přišel velký zvrat. Na internetu se objevil žlutý vykřičník, u kterého stálo: “Žáci se budou vracet do škol”. Pro většinu žáků začala obrovská panika, ale smířit jsme se s tím museli. Vše se začalo pomalu vracet do starých kolejí.

A teď? Už je vše tak, jak má být.

Jana Šimková

Rozhovor s paní ředitelkou - ohlédnutí se za minulým rokem

Ptají se Tereza Karvánková a Anna Miklášová ze 7. třídy

Jak se máte?
„Tak v rámci možností se mám dobře, jsem ráda, že jste se už vrátili do školy, že už tady nejsme samotní, ale také se již těším na prázdniny.“

Co si myslíte o návratu do školy (jak to vnímáte atd.)?
„Návrat přišel relativně pozdě. Byli jste strašně dlouhou dobu mimo a těžko si vy i my zvykáme na nějaká pravidla. Rytmus nám zkrátka najednou vypadl. Vstávali jsme každý jinak a nyní je těžké pro všechny vydržet 6 hodin v kuse ve škole. Někteří zapomněli mluvit a sdělovat své pocity, co dělají, co mají rádi atd., ale myslím si, že v září se to zase zlepší a bude to o něco lepší. Jelikož budeme chodit ještě měsíc do školy, tak se to snad dá do pořádku.“

Co vnímáte jako nevýhodu na distanční výuce?
„Pro mě je obrovskou nevýhodou to, že nevidím žáky. Já jsem tedy distanční výuku neměla, jen jsem posílala nějaké práce nebo výzvy, a velice mě překvapilo, že má vyučující na druhé straně jen černou obrazovku. To je něco děsného, protože vůbec neví, co se tam děje. Já zkrátka potřebuji toho člověka vidět.“

Co vnímáte jako výhodu distanční výuky?
„Výhoda distanční výuky… To bych se musela asi hodně zamyslet. Obrovské plus je, že se učitelé i žáci posunuli v digitální gramotnosti, že se naučili pracovat se spoustou nových nástrojů a nějakým způsobem komunikovali, i když tam ještě máme rezervy. Opravdu se udělal velký kus práce a těch nástrojů bylo mnoho, to víte sami.“

Byla pro vás distanční výuka obtížnější, nebo naopak jednodušší?
„No, když to vezmu z mého pohledu, tak zprvu vypadala snazší. Ale nekončilo to u zadání výzev. Úkoly jsem musela promýšlet tak, aby to bylo smysluplné, abych tam dala nějaká kritéria, abyste přesně věděli, co a jak dělat. A i když jsem to popsala docela dobře, tak se stejně člověk nemůže zeptat hned, když něčemu nerozumí. To tam právě chybí. Takže já znovu říkám, sama rozhodně potřebuji ten kontakt a potřebuji, abyste tady byli a viděli jsme se."

Terka: „To si myslím, že jsme potřebovali i my jako žáci, protože už to bylo dlouhé, ale zase na druhou stranu já za sebe jsem si už na ten režim celkem zvykla, ale chyběla mi ta škola, ten kontakt, spolužáci atd…"

p. ředitelka: „Distanční výuka je strašně náročná hlavně pro vás, protože jste si museli udělat nějaký rozvrh a měli jste ho dodržovat a když nic takového nemáte, tak pak pracujete nárazově, a je to problém. A pro vyučující to muselo být také těžké, hlavně kvůli té komunikaci, kdy vyučující musel poskytovat zpětnou vazbu."

Kdybyste byla na místě žáka, jak byste na celou tuto dobu reagovala a jak byste přistupovala k návratu do školy?
„Vrátit se do role žáka už úplně není možné, protože člověk už má nějaké zkušenosti a je těžké se takto do někoho vžít. Ale já bych chtěla vidět toho učitele a také, aby on viděl mě. Udělala bych si takový plán práce a snažila bych se dodržovat rytmus, dodržovat hodiny a nedělat to na poslední chvíli. Když tak nad tím přemýšlím, tak bych nejspíše dělala i to, že bych si vše udělala hned v pondělí, abych od toho měla pokoj, ale to je právě ten průšvih."

Terka: „To jsem právě dělala já, že jsem si vždy ty úkoly chtěla udělat v pondělí, ale pak jsem to dělala klidně i skoro celý den. Což bylo dost náročné."

p. ředitelka: „Někteří si právě stěžovali na to, že je těch úkolů hodně, ale myslím si, že si neuvědomili, že ve škole mají minimálně 5 h – 6 h, to znamená 5 x 6 = 30, tudíž by mě zajímalo, kdo opravdu makal těch 30 h v týdnu."

Terka: „Kdybyste tedy měla z pohledu žáka ještě zkusit popsat, jak si myslíte, že byste reagovala na příchod do školy, co si myslíte, že byste dělala?

p. ředitelka: „No tak já bych byla ráda, protože bych mohla zase pořádně komunikovat, sdílet, říkat si, co mě trápí atd. A navíc jste vlastně přišli o většinu společných zážitků, což je veliká škoda."

„Moc děkujeme za rozhovor."

Tereza Karvánková, Anna Miklášová

TIPY NA PRÁZDNINOVÉ VÝLETY
od Gábiny Francové

1. Zámek Ploskovice

Tento zámek je od Povrlů pouhých 29 km a pyšní se krásnými a volně přístupnými zahradami. Zajímavostí je, že se zde natáčela slavná pohádka *Princ a Večernice.*

2. Jeskyně Víl

Výlet, při kterém se dostanete do opravdové pohádky, se nachází v Kyjově u Krásné Lípy. Na tento výlet doporučuji jet spíše v zimě, jelikož se v této jeskyni tvoří čarokrásné ledopády a krápníky, ale i v létě je tento výlet dechberoucí.

3. Muzeum Čokolády v Táboře

Výlet do Tábora v jižních Čechách není nejblíže, ale opravdu stojí za to.
V tomto muzeu jsou figuríny z čokolády, jako např. Mr. Bean a jeho auto, Jaromír Jágr a mnoho dalších. Najdete zde i exponáty z marcipánu, třeba Krtečka.
V tomto muzeu je i bufet, kde mají pravou tekutou čokoládu, která je velmi dobrá.
A věřte mi, že až přijedete domů, tak čokoládu nebudete chtít ani vidět. :-)

NEZAPOMÍNEJTE NA TO, ŽE TEN, KDO V ŽIVOTĚ NIC NEVIDÍ, ZŮSTANE SLEPÝ NAPOŘÁD!

LETNÍ ČTENÍ – tipy od Kamči Danihelíkové

Nemáte co číst?
Nudíte se?
Pokud ano, tak tu pro vás, čtenáře
i nečtenáře, mám pár knih, které umí zabít nudu!

KOMEDIE

Ne tak úplně soukromé e-maily Coco Pinchardové

Autor: Robert Bryndza
Rok vydání: 2021
Počet stran: 320

Matka, manželka, a dokonce i spisovatelka?
Ano, hlavní postava Coco je matka, která nedávno vydala svou první knihu vůbec.
Za tak tvrdou práci by si k Vánocům, které jsou již za rohem, zasloužila nějaký drahý šperk!
Bohužel, pod stromečkem nenajde lesklý a třpytivý drahokam, ale mobilní telefon.
Ten jí, ale otevírá spoustu nových možností a příležitostí, jak ukázat svůj smysl pro humor.

Zdroj: Martinus.cz

HOROR

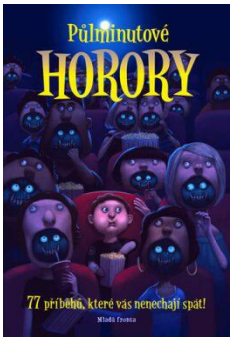

Půlminutové horory

Autor: Mladá fronta (Nakladatel)
Rok vydání: 2021
Počet stran: 142

Bojíte se rádi?
Nemáte rádi zdlouhavé příběhy?
Tak tato kniha je přesně pro vás!
77 děsivých a krátkých příběhů, které čekají jen na tebe!

FANTASY

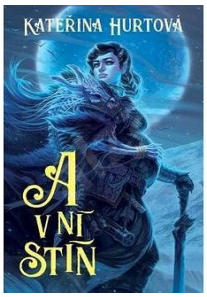

A v ní stín

Autor: Kateřina Hurtová
Rok vydání: 2018
Počet stran: 222

Ponořte se do těch nejkratších a nejděsivějších příběhů, jaké byly kdy napsány. Jedinečný soubor povídek od proslulých spisovatelů a ilustrátorů. Příběhy vtipné a odlehčené, přes groteskní i tajemné, až po opravdu morbidní. Všechny příběhy mají jedno společné, nenechají vás usnout. Stačí jeden příběh a vaše děti nebudou chtít vystrčit nos zpod peřiny!

Zdroj: Martinus.cz

KOMIKS

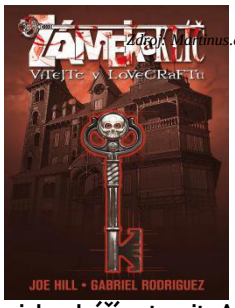

Zámek a klíč

Autor: Joe Hill, Gabriel Rodriguez
Rok vydání: 2020
Počet stran: 176

Vítejte na Klíčově, tajemné usedlosti v Nové Anglii, s mnoha dveřmi, které změní každého, kdo se do nich odváží vstoupit. A kde přebývá bytost plná nenávisti a zloby, která nebude mít pokoj, dokud se jí nepodaří otevřít ty nejstrašlivější dveře ze všech. Seznamte se s rodinou Zámkových, kterým je osudem předurčeno stát se strážci tajuplných zázračných klíčů. Nina, Tyler, Kinsey, Bóďa a Duncan se musejí každý zvlášť postavit svým strachům a zastavit šíleného vraha i plíživé zlo, skryté ve studni.

Zdroj: Martinus.cz

Páťákův fiktivní deník

Žáci letošní páté třídy sepsali v období od loňského do letošního června krásné příběhy, ve kterých uplatnili svou fantazii a obrazotvornost. Jejich úkolem bylo vytvořit imaginární deníkové zápisy na různá témata, která sami vymysleli, sepsali na lístečky a poté postupně losovali náměty, které doma zpracovali. Vybrali jsme několik nejzajímavějších, například na téma Velikonoce, Jak jsem potkal strašidlo, Přivezl jsem si domů agresivní rybičku, nebo Probudil jsem se superhrdinou.

Karel Fryč - Dračice

Jednou jsem se šel projít do lesa. Šel jsem hodně daleko. Najednou jsem slyšel nějaké mručení a divný zvuk. Nejdřív jsem se lekl, že je to divočák, ale potom jsem se vydal za tím mručením. Najednou jsem uviděl něco, co vypadalo jako drak. Šel jsem blíž a uviděl jsem, že je to opravdu drak. Jenže byl nemocný, sotva dýchal a čelo měl úplně vařící. Utíkal jsem domů a vzal jsem léky a maso. Ještě taky teplou deku. Když jsem se vrátil, obešel jsem draka, abych si ho prohlédl a zjistil jsem, že u boku má tři vejce. Takže to byla dračice!! Dal jsem ji léky a přikryl jsem ji dekou. Druhý den jsem se šel na dračici podívat. Znovu jsem jí dal léky a hladil jsem jí až do večera. Myslím, že na mě pomrkla, ale spíš se mi to zdálo. Když jsem za dračicí šel třetí den, už na mě koukala. Modlil jsem se, aby mě poznala po čuchu a nesežrala mě. Z úkrytu jsem vyndal maso a opatrně ho před ni položil. Dračice ho očmuchala a pak ho zhltala. Nechala se ode mě pohladit a ukázala mi mláďátka, která se jí vylíhla. Stala se mojí kamarádkou.

Bára Floriánová – Velikonoce

O Velikonocích bylo krásné počasí, tak jsem se rozhodla zkoumat náš svět. Ušla jsem strašnou dálku, ale zjistila jsem něco neuvěřitelného. Žijeme ve vajíčku. A že je to vajíčko megálně obrovské. Protože jsem ušla pořádný kus cesty, zjistila jsem, že se to vajíčko (náš svět) začíná kazit. Příroda chřadla a všude bylo zlo, nenávist a hlavně smrad. Řekla jsem to všem kamarádům, a protože jsme táhli za jeden provaz, šlo to vše napravit. Začali jsme třídit odpad a chránit přírodu. A pomohlo to. Zachránili jsme svět. To naše vajíčko.

Honzík Brabec - Velikonoční příběh

O Velikonocích jsem s mamkou barvil vejce. Když byla nabarvená, tak jsme na ně začali kreslit různé obrázky. Dali jsme je do košíku. Najednou slyšíme z košíku podivné zvuky, koukáme a vajíčka začala praskat. Vyklubali se z nich hladoví RAPTOŘI. Začali chodit po kuchyni a jíst na co přišli. Koukali jsme na ně s otevřenou pusou. Přemýšlel jsem, jak je polapit. Našel jsem velký pytel, dal do něj jídlo a čekal, jestli tam půjdou. Povedlo se !!! Pytel jsem zavázal a odnesl pryč.

Jakub Bělkovský - Přivezl jsem si domů agresivní rybičku

Jednoho dne jsem si řekl, že je mi smutno, a tak jsem si pořídil rybičku. Začal jsem jí říkat Ponorka. Vždy, když jsem se na ni podíval, tak se ke mě otočila zády. Rozhodl jsem se, že jí koupím akvárko bez víčka. To byla chyba. Když jsem se k ní přiblížil, tak vyskočila a pleskla mě ploutví přes obličej. Radši jsem si pořídil víčko, aby se to už neopakovalo. Rozhodl jsem se, že z ní udělám kung fu rybičku. Vyrobil jsem jí pidi boxovací pytel a pověsil jsem jí ho nad akvárko, ona vyskočila a začala boxovat. A tak jsem si řekl: mám jedinou boxovací rybičku na světě!

Nella Janeková - Přivezla jsem si domů agresivní rybičku

Jednoho dne mi mamka přivezla rybičku. Byla jsem hrozně nadšená. Dala jsem jí jméno Babl. O pár měsíců později, ta rybička je velká jako já, snaží se mě sežrat. Tak jsem dělala mrtvolu a jéje, ona mě snědla! Tady je i moje mamka a brácha. Ahoj, jsem řekla. „Mami, vím jak se dostat ven. Musíme ji polechtat.“ Tak jsme to udělali a byli jsme venku a rybička se scvrkla.

Marika Hamplová - Jak jsem se probudila superhrdinou

Večer jdu spát a koukám se u toho na Netflix. Usnu a několikrát se probudím, protože se mi zdál sen o tom, jak jsem ve třídě superhrdinů, ale někdo úplně superhrdina nebyl. Třeba jako Prdohodňoun nebo Lemromozkoun. Vždy v tom snu měli jednu dobrou schopnost a jednu špatnou schopnost. Třeba jako Chytrošpína měla dobrou vlastnost, že byla chytrá a špatnou, že byla špinavá. Já jsem se jmenovala Nepořádnokreativa.
Zážitek: byla hodina výtvarky. Já jsem nakreslila Morčatožirafoslona. Znovosmrdutej ho oživil a byl to maskot třídy. Ráno jsem se probudila a byla ze mě zase Nepořádnokreativa, protože dělám nepořádek a ráda vyrábím.

Sofie Janichová - Velikonoce

Byly velikonoční prázdniny. První den ráno jsem šla pro Sáru a šly jsme na menší procházku. Šly jsme kolem zahrádek a tam leželo velký ozdobený vajíčko. Já jsem šla dál a nevšímala jsem si toho. Odpoledne jsem tam šla znovu. Vajíčko pryč. Tak jsem šla domů. Vajíčko leželo u mě na posteli. Otevřela jsem ho, protože bylo z boku nakřuplé. Když jsem ho otevřela tak se tam objevilo moře, lodí a ptáky. Řekla jsem si, že tam zkusím jít. Ono mě to teleportlo. Tak jsem si řekla, že si půjdu zaplavat. Po chvilce se tam teleportla i rodina. Řekli jsme si, že tam zůstaneme. Všichni byli spokojeni.

Ríša Fischer - Jak jsem našel strašidlo

Jednoho dne po Halloweenu jsem si chtěl dát sladkosti, tak jsem šel do špajzu. Vzal jsem si pár sladkostí a šel jsem. Ale po cestě jsem slyšel bouchnutí, najednou se zhasnulo a pak rozsvítilo a stálo přede mnou strašidlo. A to mi řeklo, že mě má a chytlo mě a uneslo. Utekl se mnou do pekla. Když jsem se probudil, tak jsem zjistil, že monstrum má slabinu. Jeho slabina bylo jeho jméno. Tak jsem zkusil hádat, páté slovo bylo správně! Byl to Dýňomír. Když jsem to řekl, tak jsem se objevil doma.

Jsem cyklista?

Každý správný kluk a holka žijící na vesnici umí jezdit na kole.
Protože už můžeme být ve škole a jedno téma v prvouce se zabývá dopravní výchovou, nic nám nebránilo v tom, aby v pátek třeťáci vzali svoje kola a výuka probíhala venku a v terénu.

Co žák 3. třídy musí umět?

- rozpozná bezpečné chování v silničním provozu
- popíše roli chodce a cyklisty
- pojmenuje povinné vybavení kola
- uvede, jaká pravidla musí jako cyklista znát a dodržovat

Tyto teoretické znalosti jsme přenesli do praktické výuky venku a v areálu školy.

Ráno to před školou vypadalo, jako když se chystáme na Tour de Povrly.
Natěšení cyklisté a cyklistky, jen počasí si s námi zahrávalo, ale to nás neodradilo.

Teoretické znalosti jsme načetli v učebnici v altánku v MŠ.
Už víme, jak si máme zkontrolovat kolo před jízdou, známe dopravní značky, víme, jaká nebezpečí nás čekají na silnici.
V deset hodin jsme ještě zkoukli filmové spoty od Besipu, kde jsme si zopakovali, po které straně máme jezdit, jak se chovat na přechodu, jak je pro nás důležitá helma. Jak se nevyplácí frajeřit na kole a jezdit bez držení.

Počasí se umoudřilo, tak ještě čekáme na důležitý doprovod, tatínek Míla, a hurá jako kačeny za sebou jedeme směr přehrada.
Zde nás čekala jízda mezi chatkami a hlavně nácvik odbočování, ukazování směru, nácvik dodržování bezpečné vzdálenosti.
Všichni jsme to zvládli, užili jsme si to.
Můžu také odpovědět na úvodní otázku. Ano, všichni žáci třetí třídy jsou zdatní cyklisté.
Jsem ráda, že mám ve své třídě děti, které každý můj nápad zrealizují, a můžeme si výuku zpestřit.

p. uč. Kubíčková

Kola ale děti využily i odpoledne. Ve školní družině měly totiž připraven dopravní den, kde si procvičily např. jízdu zručnosti, simulaci jízdy po vozovce, ale i chůzi přes vozovku, podle dopravních předpisů.

Stránka nejen pro Ninu

Vylušti prázdninovou křížovku od Bety Siručkové

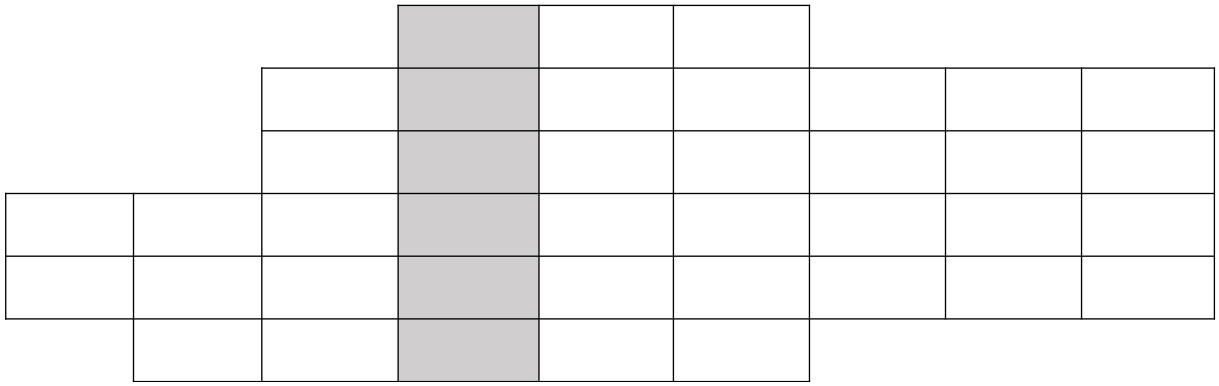

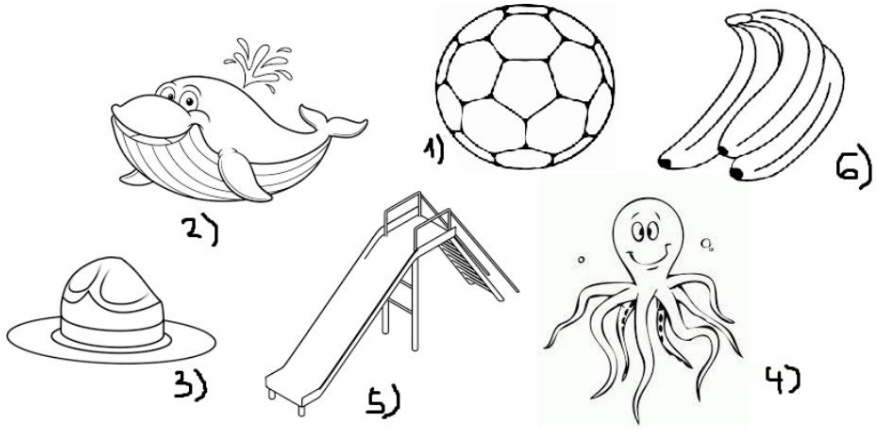

Vymaluj si svého Impostera - omalovánka od Filipa Bareše

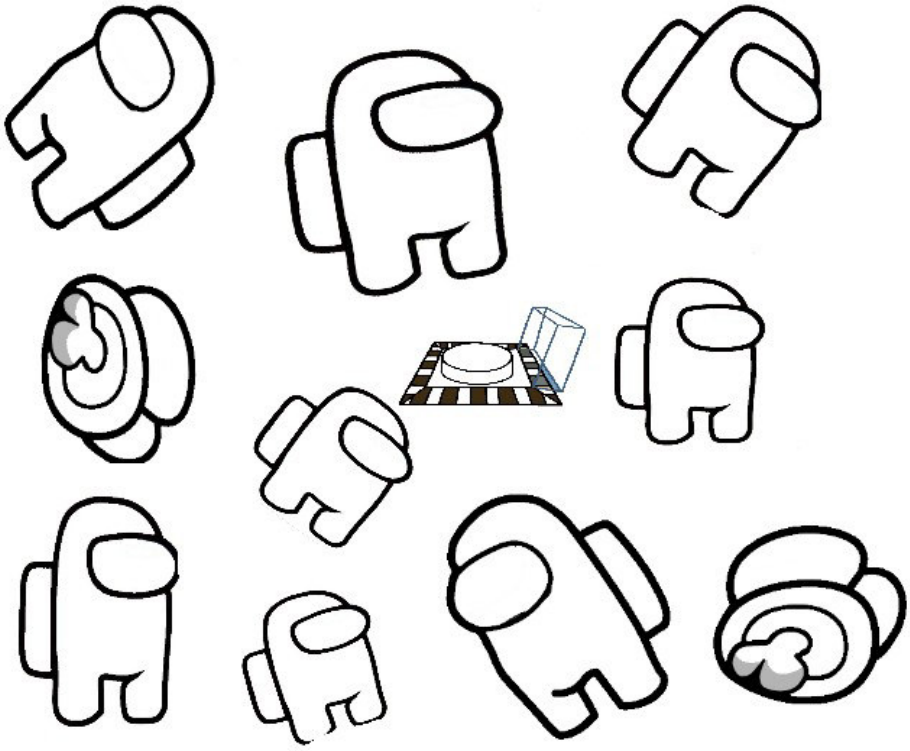

Druháci s tradicemi

Paní Jiřina Šustrová z Prodejní dílny lidové tradice v Bechlíně je mistrem lidové tvorby. Její specialitou je podřipské pečivo, ale k nám do školy přijela představit a děti z druhé třídy naučit TLAČENÝ PERNÍK. Jeho tradice je dlouhá. Sahá až do dob, kdy lidé neznali cukr, kypřicí prášek ani naši oblíbenou perníkovou polevu na zdobení. Perníkové těsto se připravovalo pouze z medu a mouky a vtlačovalo se do dřevěných vyřezávaných forem. A to si děti, nejen z 2. B, mohly vyzkoušet.

Páteční den 11. června 2021 pro nás nebyl obyčejným školním dnem. Po vyprávění o tradicích, seznámení se s historií zpracování mouky a medu, se žáci vrhli na tvrdou práci. Čím starší je záděl (základ těsta), tím je tvrdší a kvalitnější. A také je na jeho rozhnětení a tlačení do formy třeba více síly. Ale výsledek stál za to. Vytlačená perníková srdce udělaly radost našim tatínkům ke Dni otců.

A takto děti vypadaly při práci s těstem, aneb s moukou bylo veselo.

A jak *se dětem projekt lidových tradic líbil?*

„MNĚ SE LÍBILO, JAK BYLA NA NÁS PANÍ HODNÁ A LÍBILO SE MI, JAK NÁS UČILA.“ – Péťa

„LÍBILO SE MI, ŽE JSME PEKLI PRO TATÍNKA.“ Lucinka L.

„LÍBILO SE MI, ŽE JSEM MOHLA VÁLCOVAT S VÁLEČKEM.“ - Kačka

„PANÍ BYL HODNÁ. NAUČILA NÁS DOBRÉ TĚSTO. MOC SE MI TO LÍBILO.“ Luky

„LÍBILO SE MI, ŽE JSEM POMÁHALA ÁNĚ A ŽEJ SEM SPOLUPRACOVALA.“ Gábi

„JSEM RÁDA, ŽE JSME DĚLALI KONĚ. VŠE SE MI LÍBILO.“ Anička

Věřím, že další tradiční techniky, nám paní Jiřina Šustrová přijede ještě představit. Mohl by to být třeba modrotisk, nebo práce s kukuřičným šustím. A je i na nás, kterou výzvu přijmeme. Inspiraci najdete zde:
Podřípský betlém – světový unikát (podripskybetlem.cz)

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Bc. Markéta Strnadová, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.
TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855